

Bygg landet med oljeformuen

Har du lurt på hvorfor bygging av veier og sykehus skaper inflasjon, mens bygging av vindmøller og oljeplattformer ikke gjør det? Det har jeg og.

FrP vil bruke mer av oljeformuen til å investere i Norge og bygge landet. Statsminister Stoltenberg sier nei, og mener det er uansvarlig og inflasjonsdrivende. Derimot er det visst svært ansvarlig å kjøpe opp eksklusive handlegater i London og Paris. Er det virkelig slik vi skal forvalte oljeformuen?

La dere ikke lure. De øvrige partier er svært selektive når de snakker om «ansvarlig økonomisk politikk». I årets statsbudsjett foreslo FrP å bruke drøyt 10 milliarder kroner ekstra til blant annet å pusse opp sykehus og bygge veier. De øvrige partier stemte imot, og hevdet det ville skape «press i økonomien». Det var visst helt uansvarlig å bruke noen milliarder kroner ekstra av oljeinntektene på flere hundre milliarder kroner.

Men i Stortinget 9. juni 2011 stemte alle partiene for nye oljeprosjekter på norsk sokkel. Hele 90 milliarder kroner kostet det. Da var det ingen som nevnte press i økonomien med ett ord. Da Statkraft fikk 14 milliarder kroner ekstra til å bygge kraftverk var det heller ingen som bekymret seg over «press i økonomien». Så da må man spørre de øvrige partier: Hvorfor skaper veibygging og sykehjem inflasjon, mens vindmøller og oljeplattformer ikke gjør det? Og neste gang de «ansvarlige» partier snakker om å bruke 300 milliarder kroner til å bygge Lyntog i Norge – spør hvordan det skal skje uten å bryte handlingsregelen? Kanskje vi i FrP kan lære noen triks om hvordan man skal budsjettere «ansvarlig» slik at vi får bygget bedre veier og sykehus samtidig.

KETIL SOLVIK-OLSEN,
stortingsrepresentant, Frp

Sidemålet og lærerne

Jo høyere utdanning de har, og jo bedre de behersker nynorsk, dess mer positive er bokmålsbrukende norsklærere til sidemålsundervisningen og til likestillingen mellom

TA forbeholder seg retten til å forkorte alle innlegg. Alle innlegg merkes med fullt navn - imidlertid kan man be om at navnet ikke kommer på trykk. Leserbreve returneres ikke. **Telemarksavisa, postboks 2833 - Kjørbekk, 3702 Skien.** Legg gjerne inn ditt innlegg på: www.synspunkt.origo.no, eller send e-post til: desken@ta.no

SYNSPUNKT

Følg debatten og kommenter på www.synspunkt.origo.no

Privatiseringens pris

Vi hører ofte at det offentlige, og særlig kommunene har mye å tjene på å privatisere tjenestene. For et første er det sjelden sant, for det andre går det ikke fram hvem som til slutt må betale regningen – de ansatte. Mange av dem er lavlønnte kvinner.

En Aftenposten-artikkel viste nylig at den enkelte ansatte kan tape over en million kroner i pensjon på å bli overført fra den kommunale pensjonsordningen til private pensjonsforsikringer. Det er mye, særlig med tanke på hvem de kommunale arbeidstakerne er. Åtte av ti er kvinner som jobber med oppvekst og omsorg. De tjener ikke så mye, men de har en ganske god pensjonsordning.

Å jobbe med mennesker kan være slitsomt; tunge løft, skift og belastninger fører til at mange blir uføre. Da er det godt at pensjonsordningen for kommuneansatte sikrer dem uførepensjon både fra NAV og tjenstepensjonsordningen. Det skulle bare mangle!

Når et kommunestyre vedtar å konkurranseutsette tjenestene, forsvinner alt dette. Den obligatoriske tjenstepensjonsordningen i privat sektor omfatter svært sjelden uførepensjon. Selv om kommunen lykkes i å sikre de ansatte i første anbudsrunder, er innflytelsen borte i andre og tredje anbudsrunder. Da er de ansatte overført til ny arbeidsgiver og kommunen har ikke lenger ansvar for jobbene deres.

målformene. Det viser Språkrådets undersøkelse av lærernes holdninger. Svaret bør være bedre lærerutdanning og etterutdanning for å styrke sidemålsundervisningen, ikke å fjerne skriftlig sidemål. Undersøkelse. I innlegget «Nye

Når NHO Service-direktør Petter Furulund repeterer at kommunene kan spare mye på å privatisere, er det først og fremst fordi næringslivet vil ha adgang til fellesskapets lommer. Hvem som sitter igjen med regningen blir ikke nevnt. Det er de ansatte som må betale, med lavere lønn og dårligere pensjon.

Så hevder enkelte at konkurranseutsetting fremmer kvalitet. Adecco-drevne Ammerudlunden sykehjem i Oslo ble lenge brukt som bevis for det - til trollet sprakk. Det ble avslørt at kvaliteten for beboerne hadde falt fra bra til elendig, at de ansatte jobbet langt under tariff og doble vakter uten ekstra betalt, og at de endog sov i kjelleren. Dessuten var bemanningen lavere enn den skulle være. Det blir ikke kvalitet av sånt.

Selvsagt finnes det gode og ikke fullt så gode virksomheter både privat og i det offentlige, det er ikke poenget her. Poenget er at politikere som med viten og vilje setter de ansattes lønns-, pensjons- og arbeidsforhold under kraftig press ved å privatisere, vet hva de gjør. De skjønner hvem som sitter igjen med regningen. Derfor bør kommunalt ansatte tenke gjennom hvem de velger som sine arbeidsgivere til høsten. Valget er enkelt: Noen vil skape gode tjenester ved å satse på egne ansatte og gjøre dem bedre og mer skikket til å gjøre en god jobb, andre vil hive de ansatte ut og la dem ta regningen attåt. Godt valg!

VIDAR STANG,
Fagforbundet Telemark
leder

holdninger i sidemålsspørsmålet», som nylig har stått på trykk i en rekke aviser, skriver Riksmålsforbundets Inger-Lise Nyheim: «Språkrådets undersøkelse av norsklærernes holdning til eget fag viser med all ønskelig tydelighet at

norsklærerne stadig blir mer skeptiske til sidemålsundervisningen. Halvparten er motstandere av læreplanens sidestilling av bokmål og nynorsk». Undersøkelsen hun viser til, er gjennomført av Synovate på oppdrag fra Språkrådet og

omfatter norsklærere i videregående skole og ungdomsskolen. Den er ment å bidra til et bedre kunnskapsgrunnlag for den pågående debatten om norskfaget, og jeg er glad den blir brukt. Jeg vil imidlertid oppfordre både Nyheim og andre debattanter til å se litt nærmere på hva funnene i undersøkelsen faktisk viser.

Kunnskaper. Det stemmer at nærmere halvparten (48 prosent) av lærerne som deltok i undersøkelsen, svarte nei på spørsmålet om de var enige i læreplanens likestilling av nynorsk og bokmål i norskfaget. Det stemmer også at bare 45 prosent av dem svarte at sidemålsundervisningen var viktig (svaralternativ «meget viktig» eller «ganske viktig») på de trinnene de underviste på. Dette er naturligvis tankevekkende resultater. Men holdningene til likestilling og sidemålsundervisning enn gjennomsnittet. Blant de lærerne som selv hadde bokmål som hovedmål, var de som opplevde å ha høy kompetanse i nynorsk, mer positive enn de som opplevde å ha lav kompetanse i nynorsk. Dessuten var lærere med lang utdanning i norskfaget klart mer positive til likestilling og sidemålsundervisning enn de med kort utdanning i norskfaget. Dette tyder på at lærernes holdninger til sidemål var avhengige av deres kunnskaper. De som var skeptiske, var hovedsakelig de som selv hadde dårligst kunnskaper i norsk. Er det den gruppen lærere vi skal lytte mest til?

Likestilling. For Språkrådet er det ikke antall karakterer i norsk i skolen som er avgjørende. Derimot er vi svært opptatt av den overordnede målsetningen om at nynorsk og bokmål skal bli reelt likestilt i samfunnet. I praksis betyr det at nynorsk skal styrkes. Ensidig fjerning av skriftlig sidemål, som for de fleste betyr skriftlig nynorsk, tror vi ikke vil tjene denne målsetningen. Begge målformene bør synliggjøres på elevenes vitnemål. Derimot tyder holdningsundersøkelsen på at det er behov for kompetansehevingstiltak, både i lærerutdanningen og i form av etter- og videreutdanning for norsklærere.

ARNFINN MURUVIK VONEN,
direktør Språkrådet

FORENINGSNYTT

Foreningsnytt kan benyttes av foreninger og lag. Send kun inn korte referat. TA forbeholder seg retten til å kutte i referatene. Send innlegget til **TELEMARKSAVISA - postboks 2833 Kjørbekk - 3702 Skien**

SAUHERAD OG NES PENSJONISTLAG: Søndag 26. juni startet vi på vår årlige tur. Det var deltakere fra Bø, Notodden og Sauherad. Bussen til Magnus reiser og sjåfør Magnus Kleven var førsteklasses. Kort stopp på Haukeliset, det var sol og stille og vakre speilbilder i vannet. Lunsj fikk vi på skystasjonen i Røldal der verten Oddbjørn Lyngholmen ga et fargerikt bilde av folk og lynne i bygda. Ferje fra Utne til Kvandal, stans ved Steindalfossen som vi kan gå bak. Forbi Bergen til Hotell Alver, der en bedre middag ventet. Hele veien fortalte Magnus historier om sted, folk og vitser. En solrik dag, full av inntrykk.

Mandag gikk turen til Bergen, der vi fikk en omvisning fra bussen med den kunnskapsrike guiden Anne som fortalte om byens folk, tradisjoner og historie. Det gikk gjennom gater og smug, og Magnus klarte å sno den 16 m. lange bussen uten å få riper i lakken. Etterpå ble det lunsj med lettsalta torsk og stekt flesk på Lido i sentrum, nydelig mat. Vi ruslet omkring på Fisketorget og Bryggen, noen fikk se restaureringen av de gamle husene som nå blir jekket opp 1 m og får nye fundament. Siste stopp var Akvaret, der pingviner underholdt og vi kunne se tusenvis av fisk i alle slags farger og fasonger, og sjøløvene holdt en morsom oppvisning for oss.

Tirsdag starta vi i Hillesvåg ullvarefabrikk og fikk historien av tredje generasjon eier. Han viste oss rundt i den gamle fabrikkens der vi så hvordan grå ull ble til garn i mange farger. I butikksalget kunne vi få kjøpt alt i ullvarer fra undertøy til ytterplagg. Vi kjørte gjennom Magnus sitt barndomsrike, Myking, der han var lommekjent. Han kjente alle i området og fortalte både muntre og alvorlige anekdoter. Vi spiste en bedre lunsj på Westland Hotell på

Lindås, et sted med fantastisk utsikt i alle retninger – dersom det ikke hadde vært tett tåke. Ved gigantplanet på Mongstad ble vi sikkerhets-sjekket før vi kunne kjøre gjennom porten. Vi satt hele tiden i bussen, og guiden fortalte historien fra starten i 1972 og til nå, om det vi så av endeløse rekker med rør, bygninger og om det vi ikke så av enorme fjellhaller til oppbevaring av olje, at her er Norges største havn med mange skipsanløp hver dag. Etter middag på hotellet var det underholdning av Birger og Finn. De sang viser av lokale diktere, fortalte historier og vitser, og hadde veldig god kontakt med oss. En berikende opplevelse.

Onsdag var vi en rask tur innom Tjorehagen i Radøy, der eieren hadde samlet Rododendron og andre busker og trær gjennom et langt liv. Det var et imponerende anlegg som sikkert er enda flottere i mai. Vestnorsk utvandrings-senter ligger på Sletta og består av en kirke, rådhus med fengsel, skole og et par hus til. Alt flyttet på dugnad fra Amerika. En entusiastisk guide viste en film fra flyttingen av kirken, og vi fikk komme inn i de andre husa også. Vi fikk et godt innblikk i hvordan nybyggerne levde "over there" da de kom dit for ca. 150 år siden og ut til på 1900 tallet. Fedje er ei øy ytterst i hav gapet. Et sted med ca.600 innbyggere, men i glanstiden var det dobbelt så mange der. Et sted for refleksjon og ro i sjela. Vi fikk den kjente Lenes fiskesuppe på Pernillekafeen, orientering om øya, og tid til å rusle litt rundt. Ferjeturen tok om lag 20 min. hver veg, og ga en fin opplevelse av skjærgården. Middag på hotellet, underholdning, allsang og dans med enmannsorkester.

Torsdag gikk turen over Hardangervidda med en kort stans på Voss. Lunsj på Tuftelia ved Geilo, et koselig sted

med god mat. Resten av turen gikk over Dagali og Imingfjellet. Litt før Notodden takket Berith sjåføren for en fin tur, alt hadde vært bra, bortsett fra været. Det hadde jo regnet de dagene vi var på Vestlandet. Magnus takket tilbake, ønsket oss vel møtt igjen ved en senere anledning.

RØNNAUG OG JON, REF.

UTHAUGEN PENSJONISTFORENING: Leder Birgit Larsen kunne ønske 26 frammøtte hjertelig velkommen til vårt siste møte i vårsemesteret, spesielt våre gjester Karl Fr. Kittelsen og Allan Karlsen.

Etter en kort bønn for møtet satte Allans Karlsen seg til pianoet og vi sang en del av våre kjente sanger fra barneskolen. En ny hyggelig gjest blant oss, Tone Stangeland, fikk nå ordet og hun gledet oss med å lese Erik Boye's dikt, «Din bestedag» og to sanger av Evert Taube.

Bevertingen hører med og våre trofaste damer på kjøkkenet kom inn med deilige smørbrød, kaker og kaffe. Etter en god pause leste Tove Stangeland to nydelige dikt «Du skal ikke trø i graset» og «Ut i vår hage».

Karl Fr. Kittelsen fikk så ordet og fortalte engasjert om sitt prosjekt «Vann til Afrika» og tiltak som er satt i gang i Kongo og Rwanda. Leder takket for den interessante orienteringen og overrakte han 1500 kroner fra foreningen til sitt videre arbeid i Afrika.

Loddsalg er fast post og medlemmene er flinke til å ta lodd samt bidra med gevinster.

Tiden går fort i hyggelig selskap og som avslutning sang vi «Bred dina vida vinger». Leder ønsket oss alle en god sommer og velkommen igjen 2. september.

REF. R. G.